

Валентина Гуріна

КРАЇНА МРІЙ

Чарівниця ніч сповила
Світ в тумани темно-сині.
Вітерець вже бачить сні
У колисці з бузини.

Має ніченька сопілку —
Диво калинове.
Та заграє діткам пісню
Гарну, колискову.

А у небі місяць сяє,
Мерехтять зірки.
І від пісні оживають
Міфи та байки.

Лине зоряна карета
В чарівну країну мрій,
Де сто років спить принцеса
У фортеці кам'яній.

Королевичі блукають
По болотах і лісах —
На краю Землі шукають,
Де сховався щастя птах.

Вітер мандрів наповняє
Кораблям вітрила.
І літають діти в снах
На прозорих крилах.

ГНОМ СОНЬКО

Гном Сонько живе в подушці —
Я це добре знаю.
Файним діткам казочки
Гном розповідає.

В сутінках у час вечірній
Ляжеш на подушку —
Гном Сонько тобі розкаже
Казочку на вушко.

У кімнаті закружляють
Зірочки-сніжинки —
І полинеш в край фантазій
Ти, мій любий синку.

Мандруватимеш до ранку
В зоряних світах.
Хай твій сон оберігає
Щастя синій птах.

ГНОМ СОНЬКО ДАВНО ПОМІТИВ

Гном Сонько давно помітив:
Сплять вночі не тільки діти.
Сни барвисті, веселкові
В тиші ходять по діброві.

Сплять чарівним сном травичка,
Вовк, ведмедик і лисичка.
Їжачки і кабани
Теж солодкі бачать сні.

Під кущем лісовичок
Має ліжко-гамачок.
Засинають феї
В квіточках лілеї.

Умикає світлячок
Всім ліхтарик-маячок,
Щоб з дороги сні не збились,
Цілу ніч малятам снились.

ОЙ ЛЮЛІ-ЛЮЛІ, НАЛЕТІЛИ ГУЛІ

Колискова

Ой лю-люлі-люлі,
Налетіли гулі,
Налетіли гулі
Та й сіли на люлі.

Стали думать і гадать,
Чим дитячко годувать:
Чи бубличком, чи медком,
Чи солодким молочком.

Ми бубличка купим,
Ще й медочок влупим,
І кашки наварим,
Ще й молочка спарим.

Колисочка рип-рип,
А дитинка спить-спить.
Колисочка перестала —
І дитиночка устала.

ОЙ, ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН

Колискова

Ой, ходить сон коло вікон,
а дрімота коло плота.
Питається сон дрімоти:
— А де будем ночувати?
— Де хаточка тепленькая,
де дитинка маленькая.
Туди підем ночувати
І дитинку колисати.
А на ката та й воркота,
на дитинку та й дрімота
Котик буде муркотати,
а дитинка буде спати.

КОТИКУ СІРЕНЬКИЙ

Колискова

Котику сіренький,
Котику біленький,
Котку волохатий,
Не ходи по хаті,
Не ходи по хаті,
Не буди дитяти.
Дитя буде спати,
Котик — воркотати.
Ой, на ката — воркота,
На дитину — дрімота.
А-а, а-а, а-а, а!

Валентина Гуріна

ПЛАСТИЛІНОВА КАЗКА

В пластиліновій країні,
В пластиліновій хатині
Десять мешкало малят,
Кольорових слоненят.
Дружно жили, не тужили,
Кольорові сни ліпили,
Чоботи м'які взували,
Нічним світом мандрували.
Сни барвисті всім малятам
Дарували слоненята.
В темній хащі лісовій
Жив підступний змій Плаксі́й.
Він ніколи не всміхався
І веселих снів боявся,
Не любив той змій малят,
Кольорових слоненят.
Вирішив він їх зловити
І у льосі зачинити.
Та веселі слоненята
Стали змія лоскотати.
Реготав він і пручався,
Потім в темряві сховався.
А барвисті слоненята
Й досі носять сни малятам.
Якщо сон не йде до тебе,
Ображатися не треба,
Марно, друже, сліз не лий,
Бо почує змій Плаксі́й.
Казку пригадай, дитино,
Про країну з пластиліну,
Порахуй усіх малят
Кольорових слоненят.